

Mindesmærke og ikke til at skaffe Ribe By en Kirke, hvortil den jo, efter hvad der er oplyst, ikke har nogen særlig Trang. Jeg skal derfor heller ikke gaa ind paa de Betragtninger, som den ærede foregaaende Taler anstillede med Hensyn til Spørgsmaalet om Nødvendigheden af at bygge store Kirker og anvende Penge dertil. Jeg skal kun i Forbigaaende bemærke, at det jo dog er en Kjendsgjerning, at denne Betragtning, „det var bedre, om disse Penge bleve givne til de Fattige“, ikke ubetinget blev billiget af Kristus. Jeg vilde finde det meget beklageligt, om der ikke hos det danske Folk stulde findes Rebebonhed til at ofre et endog ret betydeligt Beløb for at opretholde et af de saa store monumentale Mindesmærker fra en tidligere Tid, hvoraf vort Land endnu er i Besiddelse, og da det Beløb, om hvilket der her er Tale, jo vil blive fordelt paa en Aarrække af 9 Aar og altsaa kun vil udgjøre omtrent 90,000 Kr. om Aaret, kan det dog vist ikke siges at være uoverkommeligt for den danske Statskasse. Det er mit Haab, at Folkethinget vil vise sin Beredvillighed til at gaa ind paa denne Bevilling, men jeg vilde ikke lade denne Sag gaa til Ende uden at fremkomme med Ønsket om, at man kunde gjøre et tilsvarende Skridt paa et andet Omraade, et Ønske, som jeg ganske vist efter de Udtalelser, der nu ere fremkomne, kunde have noget mere Betænkelse ved at fremsætte, men dog ikke vil tilbageholde. Vi have restaureret Viborg Domkirke, og der tænkes nu paa — og jeg haaber, at det bliver Alvor — at restaurere Ribe Domkirke. Jeg vil da finde det høist ønskeligt, at man maatte komme til en Gang her i Hovedstaden, hvor vi paa Grund af de Ulykker, der ere overgaaede Byen, ere saa fattige paa Bygningsmonumenter fra tidligere Tid, at gjenopreise Stadens gamle Hovedkirke, Vor Frue Kirke, i sin tidligere Skikkelse, og jeg vilde gjerne benytte denne Leilighed til at opfordre Ministeren til at gjøre i alt Fald det lille Skridt, at foretage noget Vignende, som det, jeg ser, der er gjort ved Ribe Domkirke, nemlig at faae nedsat en Komite til at undersøge dette Spørgsmaal, udarbejde en Plan for en saadan Restauration og et Overflag over, hvad den vilde koste. Jeg nærer ingen Tvivl om, at man ved en

saadan Restauration ikke vilde blive nødsaget til saaledes som her at henvende sig helt og holdent til Statskassen. Jeg er overbevist om, at der fra anden Side og særlig ad den Vej, den sidste Taler hentydede til, den private Subskription, vilde kunne indkomme klæftelige Beløb dertil, men ganske vist tror jeg, at det vilde blive nødvendigt ogsaa for Statskassen at tage Del i disse Udgifter. Men jeg ønsker som sagt kun at benytte denne Leilighed til at opfordre Ministeren til at gjøre dette lille forberedende Skridt, som i hvert Fald finansielt var meget overkommeligt, og som dog vilde give et Udgangspunkt for denne Sags mulige fremtidige Gjennemførelse.

Berg: Jeg har ikke i Motiverne til Lovforslaget faaet Indtryk af, at denne Sags Fremkomst er uopfattelig, med andre Ord, at Kirken ikke nok vilde kunne staa en Tid, nogle Aar, uskadt, selv om man ikke nu gif til dette her Foreslaede. I Fald det er rigtigt, vilde jeg ønske en Udsættelse af den foreliggende Sag. Fremdeles kunde jeg ved den videre Behandling af denne Sag ønske, og det vil vel ogsaa ske, en nærmere Overveelse, om ogsaa Statskassen burde udrede Alt, hvad man nu bestemmer sig til at ville anvende paa en Hovedrestauration af Ribe Domkirke. Der siges i Motiverne, at de saakaldte rige Kirker ikke kunne yde noget Tilskud dertil, og at særlig Roskilde Kirkes Midler ikke vilde kunne tages i Beslag i dette Diemed. Man vil imidlertid erindre, at da der var Tale om at finde Udvei for Udgifterne til det Kirkeraad, som Folkethinget en Gang i sine bedre Dage kaldte grundlovsstridig oprettet, fandt Kirkeministeren, at Roskilde Kirkes Midler kunde bruges til Afholdelse af disse Udgifter. Hvor store disse Udgifter ere, hvilket Beløb de andrage, ved jeg ikke i dette Dieblit, men en Del af Beløbet er det aabenbart, og naar dette Kirkeraad inddrages — jeg antager, at disse gamle Tilkjendegivelser af Folkethinget efterhaanden maa komme til Væge og Værdighed og blive mere paaagtede fra de specielle Ministres Side, saaledes ogsaa fra Kirke- og Undervisningsministerens Side — vil der blive et ikke ubetydeligt Beløb tilovers. Jeg haaber altsaa, at det høie Thing vil undersøge dette Forhold ved den nærmere Over-